"אתה אולי מחלל את השבת", נטף קולו של היצר הרע דבש, "אבל אתה מציל את ידידיך מאיסורי גניבה וגזילה. קדימה, קום, קום ממיטתך. מהר אל עץ התאנה"...

שעה קלה התהפך מסעוד על משכבו, עד שקרס מול מדוחי היצר. הוא קם ממיטתו כטרוף דעת, חמק מחדרו, ואץ רץ אל עץ התאנה. בידיים רועדות חפר את האדמה, חילץ את צרור העור, הטמין אותו במקום אחר, במרחק מה משם, השווה גומות ושטשט עקבות, ורק אז חמק בחזרה אל האכסניה ונכנס למיטתו, כאילו מאום לא אירע.

עם צאת השבת לאחר הבדלה על היין, מיהרו שלושת הסוחרים אל עץ התאנה, ליבותיהם פועמים בציפייה.

הם החלו לחפור, ומה רבה היתה תדהמתם של שניים מהם כמובן, למראה הבור הריק. "גניבה" זעק משה ותלש את שערות ראשו. "שוד ושבר" הצטרף מסעוד, ואיש לא הבחין כי צרחתו מעושה.

ואילו יעקב פתח וסגר את פיו שוב ושוב מבלי יכולת להשמיע הגה. רק ידיו, שטפחו על ירכיו, גילו על המתרחש בליבו.

"אתה לקחת אותו" הטיח לפתע משה ביעקב. "אני"? הזדעק יעקב, "אתה לקחת אותו ואולי, בכלל, זה מסעוד הוא הגנב".

"אני"? שאג מסעוד, "שקרנים שכמותכם, נדמה לי ששניכם עשיתם יד אחת כדי לקחת את כספי".

"שקט" נהם משה, המבוגר שבחבורה, "כך לא נגיע לפתרון, בואו ונלך אל השופט המקומי, הקאדי של העיר, והוא ישפוט בינינו".

ברגליים כבדות עשו השלושה דרכם אל ביתו של שופט העיר, הקאדי המוסלמי, וביקשו להתקבל בלשכתו.

הקאדי, איש חכם ומנוסה, שמע את טענותיהם שוב ושוב, חקר אותם בשתי וערב, איים עליהם במאסר, הפעיל עליהם את כל טכסיסיו. אך לשווא. כל אחד מן השלושה היה מוכן להישבע בכל הקדוש והיקר לו. כי ידו איננה במעל.

ואז, כאשר כבר כמעט התייאש, נצנץ לפתע רעיון מבריק במוחו.

הודעות מרכז "מסד יוסף ורחל" פתוח בימים: א – ה פלא... 052-5079555

שיעורי לוויין

לע"נ מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

כל מוצאי שבת אפשר לצפות בשיעורי הרשל"צ ר' יצחק יוסף שליט"א בלוויין על מסך גדול

בבית הכנסת אשר ב"שבט סופר"

מנוים: לקבלת העלון חינם במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

יוסף חסדי ורחל

נערך ויוצא לאור ע"י "חסדי יוסף ורחל" [בהשתתפות כולל "חוני המעגל"]
העלון לע"נ אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום יז' סיון התשנ"ב
ואימי מורתי רחל בת איז'ה סויסה ע"ה שנלב"ע ביום כז' מר חשון התשע"ז
1634

"קרית ארבע היא חברון"

פרשת חיי שרה, מהווה מסמך משפטי על בעלותנו הבלתי מעורערת על קרית ארבע היא חברון בארץ ישראל, מערת המכפלה היא אחת משלשת המקומות שעליהם אין זכות לאף אחד לערער על בעלותנו בהם. (הר המוריה, קברו של יוסף בשכם, מערת המכפלה) אף ההבטחה שניתנה לאברהם אבינו ע"ה, "לזרעך נתתי את הארץ הזאת" בברית בין הבתרים לא הסתפק אברהם אבינו בכך, אלא שלשל ארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר לידו של עפרון החתי, שהיה המוכתר של המקום בעת ההיא, וזאת ללמדנו כי את ארץ ישראל אין מקבלים כשי בלבד, אלא חייבים להשקיע מעשים שבפועל, קנין בכסף וקנין בחזקה, חזקה בקנין וחזקה בחזקה, בדרך של כיבוש ונטיעה, התנחלות ובנין כדברי חז"ל "קול התור" על מנת למשמ את ההבטחה השמימית באדמת המעשה, בלי הקנין והבנין של ישראל בארצו משוטטת ההבטחה האלוקית בין השמים ובין הארץ ומצפה לבנים שיגאלוה ויושיבוה במולדת אבות.

מדברי הפסוקים שבפרשה למדים אנו להבין על משמעות נוספת שיש בגאולת הארץ מידי נכרים. על הפסוק: "ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה בכל גבולו סביב". מפרש רש"י: "תקומה היתה לו שיצא מיד הדיוט ליד מלך" לא מלשון קנין אלא לשון תקומה וגאולה, כלומר, המקום שהיה תחת שליטתו של עפרון החתי, נפקע מכנעניותו הנכרית ועבר שינוי רוחני מהותי עם עוברו לידי אברהם אבינו העברי שהטיל תלות חדשה על מהות הנכס, ממערת המכפלה אשר בחברון בארץ כנען, לקרית ארבע אשר בחברון בארץ ישראל. וזאת ללמדנו כי חלקיה השוממים של ארץ ישראל משוועים לגואלים שונים וכל זמן שלא תיושב הארץ בשלמותה שולטת בה טומאת השממה המכלה בה כל חלקה טובה. ארץ ישראל שאינה מיושבת יש בה ישות אחרת זרה ונכרית ובימינו "פלשטינאית" לא בכדי נקראה ארץ ישראל בימי השלטון הבריטי "פלשטינה" משום שיהודים לא ישבו בה ואם ישבו לא שלטו בה, רק כאשר חודשה קוממיותינו והונף דגלנו העברי זכתה להיות "ארץ ישראל".

בעומדנו היום על מהותם של יהודה ושומרון נזכור ונזכיר כי חלילה לנו לפגוע בנשמתה האלוקית של ארץ ישראל בבוא נכרים לשלוט באדמתה, גאולת הארץ שהתחילה מיד בשנים של טרום המדינה, הגיעה לסיומה המזהיר במלחמת השחרור, הלוא היא מלחמת הישע של ששת הימים שהחזירה לנו חלקי מולדת אבודים ושיחררה אותם מידי הפולש הערבי שגזל אותם מאתנו. עתה עיננו רואות בשוב ה' את ציון ועריה לחיק בניה ולחוק בוניה עד עולם. אמן.

העלון לע"נ

מרת אמי רחל בת איז'ה שנלב"ע כז' חשון

תנצב"ה.

שבת שלום

שבת כז' חשון ה-תשפ"ז
פרשה: **חיי שרה**
הפטרה: **והמלך דוד**
שבת מברכין
ראש חודש כסלו ביום שלישי ורביעי המולד ליל שלישי בשעה: 22:27 ו – 3 חלקים

הדלקת נרות - 16:24
צאת השבת - 17:16
ר"ת: 17:51

הדלקת נרות בשבת הבאה **16:19**

	חיי שרה	תולדות
עמוד השחר:	4:53	5:01
זמן טלית:	5:00	5:08
זריחה:	**6:02**	**6:07**
חצות:	11:24	11:24
מנחה גדולה:	11:51	11:50
שקיעה:	16:45	16:41

"אורחות מרן" אשמורת של זמירות

במקום שאמרו קדיש על הלימוד, ומיד בסמוך לזה מתפללים ערבית, מורה מרן, שאין ראוי לחזור ולומר חצי קדיש שקודם התפילה.

מעשה ונכנס מרן לבית הכנסת אחר שהתפלל ערבית, והציבור היו אוחזים בקריאת שמע, וכשהתחיל לקרוא עמהם פסוק ראשון ואמירת "ברוך שם כבוד מלכותו", שמע שוב ממנין אחר בחדר הסמוך שגם כן אומרים פסוק "שמע ישראל", וחזר על הפסוק שנית.

העלון לרפואת
מנשה בר דוד וברוריה
מרת אחותי דינה בת רחל
ולע"נ חמי ר' שלום בר שמחה ז"ל
חמותי מרים בת רחל ע"ה
הרוצה להקדיש את העלון או חלקו
בטל... **052-5079555**

"מזוזה של מערת המכפלה"

הצדיקים אומרים מעט ועושים הרבה – שנאמר באברהם (שאמר למלאכים שבאו לבקרו) "ואקחה פת לחם וסעדו לבכם", ובסוף: "ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב... ויקח חמאה וחלב... ויתן לפניהם".

הרשעים אומרים הרבה, ואפילו מעט אינם עושים – שכן מצינו בעפרון שאמר לאברהם "השדה נתתי לך... לך נתתיה... לעיני בני עמי נתתיה לך". ולבסוף נאמר: "וישקול אברהם לעפרון... ארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר". הדברים הבאים עוד מדגישים הבדלים אלה בין דיבור ומעשה אצל אברהם ועפרון "בן בקר רך וטוב" – אמר ר' יהודה אמר רב: בן בקר – אחד, רך – שתיים, וטוב – שלושה", ומכאן: "שעשה להם שלשה שוורים", וכל זאת לאחר שהבטיח "פת לחם". מה עשה לעומת זאת עפרון? לאחר שהבטיח לתת את השדה ואת המערה בחינם – לקח "ארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר" מפרש רש"י: נטל ממנו שקלים גדולים... שנאמר "עובר לסוחר" שמתקבלים בשקל בכל מקום (לא רק אצל בני חת) ויש מקום ששקליהן גדולים" כלומר עפרון דרש שישלמו לו במטבעות הגדולות ביותר שהיו נהוגות באותו הזמן. ולא זו בלבד, המחיר שדרש עפרון תמורת השדה הקטן (שערכו מבחינה חקלאית עוד ירד בגלל המערה שבו) היה מופרז ביותר.

"ארץ ישראל"

פעם אחת באו בני ישמעאל ובני קטורה לדון עם ישראל לפני אלכסנדרוס מוקדון. בני ישמעאל באו בראיה מן התורה שאמנם כתוב בתורה שנתן הקב"ה ארץ שבעה עממים לישראל אלא, שכל זה על תנאי אם תזכו בזכות קיום התורה, אבל אחרי שחטאתם ועוד היום אתם בעונש הזה שיד מלכות אומות העולם תקיפה עליכם ואין אתם באים להאחז בארץ אלא מצד הירושה והבטחתו לאב הראשון אברהם, גם אנו בני ישמעאל, יש לנו זכות בה מצד הירושה כמותכם שאין אתם טובים מאתנו. המהרש"א אומר: "ואיכא למידק בטענתם דכיון דבני אפריקה היו באים בראיה מן התורה מדכתיב בה "ארץ כנען לגבולותיה" על כרחך יאמינו בה במה שכתוב בתורה ואם כן אין להם פתחון פה כלל, דכמה כתובים בתורה שהקב"ה נתן לישראל ארץ שבעה עממים וצוה שלא יחיו מהם כל נשמה וכמאמר ר' יצחק מה טעם פתח בבראשית שאם יאמרו אומות העולם ליסטים אתם שכבשתם ארצות שבעה גויים... אמרו להם: הקב"ה בראה ונתנה להם וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו...".

ומעיר על כך הרב שמואל צבי הרמן היה צריך להשיב להם מהפסוק "כי ביצחק יקרא לך זרע", ואחר כך הבטיח כמה פעמים הקב"ה את הארץ ליצחק וליעקב ולזרעם. וזהו מה שכתוב בפרשת חיי שרה: "ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק. ולבני הפילגשים נתן מתנות..." ירושת הארץ הועברה מאברהם ליצחק ולא לבני הפילגשים.

"בכסף מלא יתננה לי"

פירש רבינו יוסף בנבנישתי די שיגובא זצ"ל, בספרו "דובב שפתי ישנים", שעפרון לא ידע את יקרתה ומעלתה של מערת המכפלה. לא ידע שקבורים בה אדם הראשון וחוה אשתו, ולא ידע את רוממות קדושתה. על כן היה מקום לחשוש שיטען טענת "מקח טעות", וכשיתברר לו מה הוציא מתחת ידו יבקש לחזור בו.

משום כך הדגיש אברהם אבינו ואמר: "בכסף מלא יתננה לי". כלומר, ברצוני לרכוש את המערה בלא כל טענות ומענות. אפילו אם היא תמצא מלאה וגדושה במטבעות כסף, אפילו יתגלו בה מחצבי זהב, המכירה היא מוחלטת ובלתי מותנית. ועפרון סבר וקיבל.

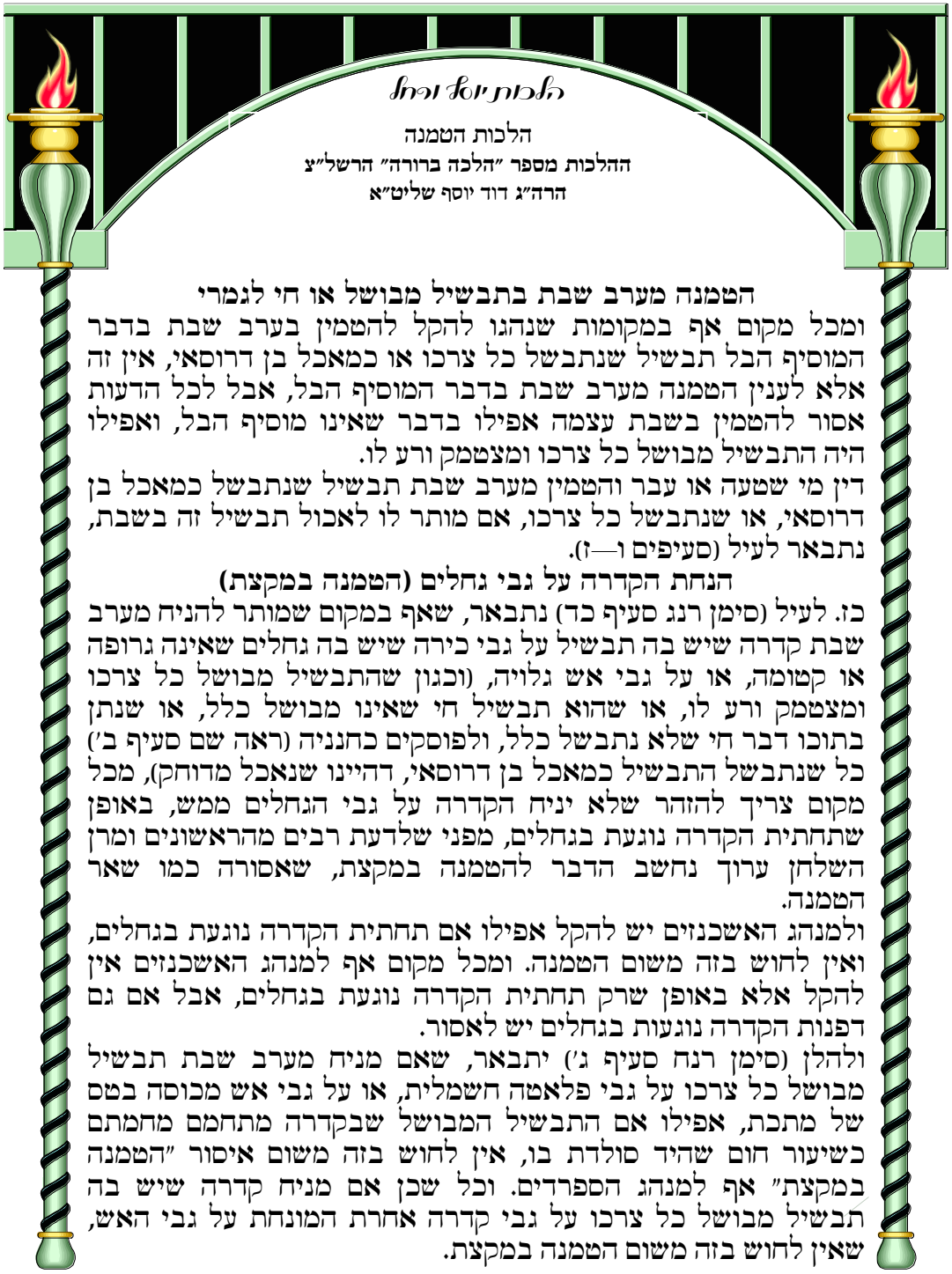
"בקרית ארבע, היא חברון, בארץ כנען"

כתב המקובל האלוקי רבי אברהם אזולאי זצ"ל, בספרו "חסד לאברהם", שהכתוב בא לומר, כי השפעת הצדיק מתרחבת והולכת במעגלים מעגלים: בקרית ארבע, ובעיר כולה, ואף בכל הארץ. ועם פטירתו, השפעתו זו מסתלקת.

"אחותינו, את היי לאלפי רבבה"

מי יעלה ויחתם

אחותינו, את היי לאלפי רבבה. ברכה זו ברכו את רבקה אחיה.
ודוקא בשל ברכה זו לא נפקדה רבקה עד אשר התפלל עליה יצחק בעלה. שלא יהו אומות העולם אומרים: תפילתנו עשתה פירות.
אלא – "ויעתר יצחק לה".
את היי לאלפי רבבה – שעמדו ממנה אלופים מעשיו ורבבה מיעקב. אלופים מעשיו – אלוף תימן, אלוף אומר. רבבה מיעקב – שנאמר "רבבה כצמח השדה". ויש אומרים – אלו ואלו עמדו מישראל, שנאמר "ובנחה יאמר שובה ה' רבבות אלפי ישראל".

הלכות הטמנה

ההלכות מספר "הלכה ברורה" הרשל"צ

הרה"ג דוד יוסף שליט"א

הטמנה מערב שבת בתבשיל מבושל או חי לגמרי

ומכל מקום אף במקומות שנהגו להקל להטמין בערב שבת בדבר המוסיף הבל תבשיל שנתבשל כל צרכו או כמאכל בן דרוסאי, אין זה אלא לענין הטמנה מערב שבת בדבר המוסיף הבל, אבל לכל הדעות אסור להטמין בשבת עצמה אפילו בדבר שאינו מוסיף הבל, ואפילו היה התבשיל מבושל כל צרכו ומצטמק ורע לו.

דין מי שטעה או עבר והטמין מערב שבת תבשיל שנתבשל כמאכל בן דרוסאי, או שנתבשל כל צרכו, אם מותר לו לאכול תבשיל זה בשבת, נתבאר לעיל (סעיפים ו—ז).

הנחת הקדרה על גבי גחלים (הטמנה במקצת)

כז. לעיל (סימן רנג סעיף כד) נתבאר, שאף במקום שמותר להניח מערב שבת קדרה שיש בה תבשיל על גבי כירה שיש בה גחלים שאינה גרופה או קטומה, או על גבי אש גלויה, (וכגון שהתבשיל מבושל כל צרכו ומצטמק ורע לו, או שהוא תבשיל חי שאינו מבושל כלל, או שנתן בתוכו דבר חי שלא נתבשל כלל, ולפוסקים כחנניה (ראה שם סעיף ב') כל שנתבשל התבשיל כמאכל בן דרוסאי, דהיינו שנאכל מדוחק), מכל מקום צריך להזהר שלא יניח הקדרה על גבי הגחלים ממש, באופן שתחתית הקדרה נוגעת בגחלים, מפני שלדעת רבים מהראשונים ומרן השלחן ערוך נחשב הדבר להטמנה במקצת, שאסורה כמו שאר הטמנה.

ולמנהג האשכנזים יש להקל אפילו אם תחתית הקדרה נוגעת בגחלים, ואין לחוש בזה משום הטמנה. ומכל מקום אף למנהג האשכנזים אין להקל אלא באופן שרק תחתית הקדרה נוגעת בגחלים, אבל אם גם דפנות הקדרה נוגעות בגחלים יש לאסור.

ולהלן (סימן רנח סעיף ג') יתבאר, שאם מניח מערב שבת תבשיל מבושל כל צרכו על גבי פלאטה חשמלית, או על גבי אש מכוסה בטס של מתכת, אפילו אם התבשיל המבושל שבקדרה מתחמם מחמתם כשיעור חום שהיד סולדת בו, אין לחוש בזה משום איסור "הטמנה במקצת" אף למנהג הספרדים. וכל שכן אם מניח קדרה שיש בה תבשיל מבושל כל צרכו על גבי קדרה אחרת המונחת על גבי האש, שאין לחוש בזה משום הטמנה במקצת.